

POSTANOWIENIE

Dnia 2 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk

w sprawie z wniosku E.T.
o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Marcina Łochowskiego
od orzekania w sprawie przed Sądem Najwyższym
w przedmiocie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
o sygn. akt I CSK 3182/25
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 2 czerwca 2026 r.,

oddala wniosek

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 24 listopada 2025 r. E.T. reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika wniosła o wyłączenie Sędziego Sądu Najwyższego Marcina Łochowskiego od orzekania w przedmiocie przyjęcia skargi kasacyjnej powódki E.T. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 czerwca 2025 r., sygn. akt VII Aga 189/24, dotyczącego odszkodowania dochodzonego od Spółki P. Spółka Akcyjna za szkodę związaną z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości, wynikającym z utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla P. w W., o sygnaturze akt I CSK 3182/25.

W uzasadnieniu wniosku E.T. podała, iż podstawę wyłączenia stanowi art. 49 k.p.c. albowiem istnieją okoliczności, które mogą wywołać uzasadnioną

wątpliwość co do bezstronności tego Sędziego w przedmiotowej sprawie, a należą do nich: okoliczności towarzyszące powołaniu tego sędziego, okoliczności dotyczące postępowania sędziego po powołaniu oraz związane z wpływem bezstronności i niezawisłości tego sędziego na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących strony oraz charakteru sprawy. Wnioskująca wskazała, że sędzia Sądu Najwyższego Marcin Łochowski — wcześniej, jako sędzia Sąd Apelacyjny w Warszawie — orzekał w sprawach tego samego rodzaju, co sprawa wnioskującej. Z uzasadnienia uchwały KRS nr 331/2018 z dnia 28 sierpnia 2018 r. wynika, że od 2015 r. orzekał w Sądzie Apelacyjnym w Warszawie, początkowo jako sędzia delegowany w ramach stałej delegacji, a od 11 lutego 2016 r. jako sędzia Sądu Apelacyjnego w Warszawie. Orzekał w VI Wydziale Cywilnym, a od października 2017 r. orzekał w VII Wydziale Gospodarczym, w tym w sprawach z zakresu prawa regulacyjnego. Co najmniej jeden z wyroków Sądu Apelacyjnego w Warszawie, w sprawie, w której Sędzia Marcin Łochowski był sprawozdawcą, następnie stanowił przedmiot kontroli kasacyjnej dokonywanej przez Sąd Najwyższy. Chodzi o sprawę zakończoną wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 22 października 2022 r., o sygn. akt I CSK 114/19.

W ocenie wnioskującej pozostawienie sędziemu Sądu Najwyższego Marcinowi Łochowskiemu orzekania w przedmiocie przyjęcia jej skargi kasacyjnej przez Sąd Najwyższy do rozpoznania oznaczałoby w istocie wypowiedzenie się przez tego sędziego co do tego, czy aprobuje pogląd prawny prezentowany od początku 2025 r. przez niemal wszystkie składy Sądu Apelacyjnego w Warszawie VII Wydziału Gospodarczego i Własności Intelektualnej, a zatem przez składy złożone z sędziów z Wydziału Sądu Apelacyjnego w Warszawie, w którym sam wcześniej Sędzia Sądu Najwyższego Marcin Łochowski orzekał.

Zdaniem wnioskującej fakt, że sędzia Sądu Najwyższego Marcin Łochowski będzie rozstrzygać o przyjęciu do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie, VII Wydziału Gospodarczego i Własności Intelektualnej, a zatem wyroku wydanego w Sądzie i Wydziale, w którym sam wcześniej sędzia Marcin Łochowski orzekał oraz dodatkowo fakt, że rozstrzygając o przyjęciu tej skargi będzie musiał w istocie ocenić, czy zaaprobowany w tym wyroku przez Sąd Apelacyjny w Warszawie pogląd prawny, który jest biegunowo odmienny

z poglądem, który uprzednio wyrażany był przez ten Sąd Apelacyjny w Warszawie, a który to pogląd wyraził wcześniej Sąd Najwyższy w składzie, w którym sam brał udział zasługuje na ponowne rozważanie wywołując uzasadnioną wątpliwość co do zachowania bezstronności przez sędziego Sądu Najwyższego Marcina Łochowski w tej sprawie i to zwłaszcza na etapie przedsądu.

SSN Marcinowi Łochowskiemu nie złożył wyjaśnień w terminie określonym w art. 52 § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o wyłączenie Sędziego Sądu Najwyższego Marcina Łochowskiego nie zasługiwał na uwzględnienie.

Powszechnie i trafnie przyjmuje się, że przyczyną wyłączenia sędziego nie może być – zarzucane mu przez stronę – niewłaściwe prowadzenie postępowania, wyrażanie błędnych poglądów prawnych, wady postępowania dowodowego lub inne uchybienia procesowe lub materialnoprawne (zob. J. Gudowski [w:] *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom I. Postępowanie rozpoznawcze. Artykuły 1-124, wyd. VI*, red. T. Ereciński, Warszawa 2023, art. 49 k.p.c.). Zarzuty te podlegają rozpoznaniu w ramach kontroli instancyjnej i nie można przypisywać im, nawet gdyby były uzasadnione i szczególnie dla strony niekorzystne lub krzywdzące, wpływu na ocenę bezstronności (por. np. orzeczenie Sądu Najwyższego z 26 marca 1936 r., C.II. 146/36, PS 1936, poz. 532; orzeczenie Sądu Najwyższego z 24 marca 1966 r., II PZ 15/66, RPEiS 1966/4, s. 261; postanowienia Sądu Najwyższego z: 21 sierpnia 1970 r., I PZ 41/70, LEX nr 6779; 29 sierpnia 1970 r., I PZ 40/70, LEX nr 6784; 18 września 1970 r., II CZ 128/70, LEX nr 6790; 8 marca 1972 r., I PZ 9/72, LEX nr 7068; 2 maja 1974 r., I CZ 48/74, LEX nr 7479; 29 stycznia 1975 r., I CZ 170/74, LEX nr 7651; 20 lutego 1976 r., II CZ 8/76, LEX nr 7802; 23 listopada 1984 r., II CZ 127/84; 28 sierpnia 1996 r., I PO 8/96, OSNAPIUS 1997/4, poz. 59, z omówieniem J. Gudowskiego, *Przegląd orzecznictwa*, PS 2001/4, s. 83 oraz postanowienia Sądu Najwyższego z: 26 marca 1997 r., III AO 5/97, OSNAPIUS 1997/24, poz. 502; 13 listopada 2003 r., I CK 249/02, LEX nr 602352; 6

kwietnia 2006 r., II PK 310/05, LEX nr 2509548 oraz z 7 grudnia 2016 r., II UO 6/16, LEX nr 2237414).

Jak wynika z judykatury również okoliczność, że sędzia reprezentuje pogląd prawny niekorzystny dla strony, nie stanowi podstawy wyłączenia go w świetle art. 49 (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 20 lutego 1976 r., II CZ 8/76, LEX nr 7802 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z 14 grudnia 2022 r., I NWW 6/22, LEX nr 3456228).

Jeżeli zaś chodzi o podniesiony zarzut, który odnosi się do okoliczności dotyczących powołania sędziego przez tzw. neo-KRS, to należy stwierdzić, że jest niedopuszczalne kreowanie jakiegokolwiek normy prawnej pozwalającej na rozstrzygnięcie merytoryczne o statusie sędziego na zasadzie przepisów o jego wyłączeniu. Jakiegokolwiek czynności zarówno stron (uczestników) postępowań, jak i składów orzekających, odnoszące się do wywodzenia z procedury nominacyjnej sędziego skutków w sferze ustrojowej lub procesowej na gruncie przepisów k.p.c. o wyłączeniu nie mają żadnej podstawy prawnej. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 17 maja 2023 r., III CZP 114/22, LEX nr 3574059).

Z uwagi na powyższe Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

(J.C.)

[r.g.]